Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►**B**

RÅDETS BESLUT (GUSP) 2017/915

av den 29 maj 2017

om unionens utåtriktade verksamhet till stöd för vapenhandelsfördragets genomförande

(EUT L 139, 30.5.2017, s. 38)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets beslut (Gusp) 2020/1134 av den 30 juli 2020	L 247	24	31.7.2020

▼B

RÅDETS BESLUT (GUSP) 2017/915

av den 29 maj 2017

om unionens utåtriktade verksamhet till stöd för vapenhandelsfördragets genomförande

Artikel 1

1. För att stödja vapenhandelsfördragets effektiva genomförande och universella tillämpning ska unionen genomföra verksamhet med följande mål:

a) Stöd till ett antal stater i syfte att stärka deras kontrollsystem för vapenöverföring för ett effektivt genomförande av vapenhandelsfördraget.

b) Ökad medvetenhet om och ökat egenansvar för vapenhandelsfördraget på nationell och regional nivå genom berörda nationella och regionala myndigheter samt intressenter i civilsamhället.

2. För att uppnå de mål som avses i punkt 1 ska unionen genomföra följande projektverksamhet:

a) Mottagarländer ska bistås vid upprättande, uppdatering och genomförande, beroende på vad som är lämpligt, av relevanta lagstiftningsåtgärder och administrativa åtgärder som syftar till att införa och utveckla ett ändamålsenligt system för vapenöverföringskontroll i linje med vapenhandelsfördragets krav.

b) Mottagarländernas tjänstemän med ansvar för tillståndsgivning och efterlevnad ska ges bättre expertkunskap och kapacitet, särskilt genom utbyte av bästa praxis, utbildning och tillgång till relevanta informationskällor för att säkerställa adekvat genomförande och tillämpning av vapenöverföringskontroll.

c) Öppenhet ska främjas inom den internationella vapenhandeln med utgångspunkt i vapenhandelsfördragets öppenhetskrav.

d) Mottagarländernas och deras grannländers varaktiga tillämpning av vapenhandelsfördraget ska främjas genom att berörda nationella och regionala intressenter involveras, såsom nationella parlament, behöriga regionala organisationer och företrädare för civilsamhället med långsiktigt intresse av att övervaka vapenhandelsfördragets faktiska genomförande.

En detaljerad beskrivning av de projektåtgärder som avses i denna punkt återfinns i bilagan.

Artikel 2

1. Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (nedan kallad *den höga representanten*) ska ansvara för genomförandet av detta beslut.

2. Det tekniska genomförandet av de projektåtgärder som avses i artikel 1.2 ska organiseras av Bafa samt Expertise France.

3. Bafa och Expertise France ska utföra sina uppgifter under den höga representantens ansvar. I detta syfte ska den höga representanten ingå nödvändiga överenskommelser med Bafa och Expertise France.

▼B

Artikel 3

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av den projektverksamhet som avses i artikel 1.2 ska vara 7 178 924,36 EUR. Den totala beräknade budgeten för projektet som helhet ska vara 8 368 151,36 EUR. Den del av den beräknade budgeten som inte omfattas av referensbeloppet ska tillhandahållas genom medfinansiering av Förbundsrepubliken Tysklands regering och Expertise France.

2. De utgifter som ska finansieras med det referensbelopp som fastställs i punkt 1 ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som är tillämpliga på unionens budget.

3. Kommissionen ska övervaka att de utgifter som avses i punkt 1 förvaltas korrekt. För detta ändamål ska den ingå nödvändiga finansiella överenskommelser med Bafa och Expertise France. I de finansiella överenskommelserna ska det fastställas att Bafa och Expertise France ska säkerställa att unionens bidrag synliggörs i proportion till dess storlek.

4. Kommissionen ska sträva efter att ingå de finansiella överenskommelser som avses i punkt 3 så snart som möjligt efter det att detta beslut har trätt i kraft. Den ska underrätta rådet om eventuella svårigheter i samband med detta och om tidpunkten för ingåendet av den finansiella överenskommelsen.

Artikel 4

1. Den höga representanten ska rapportera till rådet om genomförandet av detta beslut på grundval av regelbundna rapporter utarbetade av genomförandeorganen. Dessa rapporter ska ligga till grund för rådets utvärdering.

2. Kommissionen ska informera om de finansiella aspekterna av projektverksamhetens genomförande enligt artikel 1.2.

▼M1

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det upphör att gälla den 30 juni 2021.

▼B

BILAGA

1. Bakgrund och motivering till unionsstödet

Detta beslut bygger vidare på tidigare rådsbeslut till stöd för den FN-process som ledde fram till vapenhandelsfördraget och till stöd för främjandet av vapenfördragets effektiva genomförande och universella tillämpning ([1]). Fördraget antogs av FN:s generalförsamling den 2 april 2013 och trädde i kraft den 24 december 2014.

Det uttalade målet med fördraget är ”att åstadkomma strängast möjliga gemensamma internationella normer för att reglera eller förbättra regleringen av den internationella handeln med konventionella vapen, och förhindra och eliminera den olagliga handeln med konventionella vapen samt förhindra deras avledning”. Det uttalade syftet är ”att bidra till internationell och regional fred, säkerhet och stabilitet, minska mänskligt lidande och främja samarbete, öppenhet och ansvarsfullt agerande av statsparterna i den internationella handeln med konventionella vapen och därigenom skapa förtroende mellan statsparterna”. Vapenhandelsfördragets mål och syfte stämmer därför överens med unionens övergripande utrikes- och säkerhetspolitiska ambition i enlighet med hur denna fastställs i artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen.

Med anledning av vapenhandelsfördragets antagande 2013 består huvudutmaningar nu i detta fördrags faktiska genomförande och universella tillämpning.

Exportkontrollbistånd och utåtriktad verksamhet har avgörande betydelse när dessa utmaningar ska hanteras, och de bildar därför centrala delar i detta beslut. När det gäller exportkontrollbistånd riktar sig detta beslut till specifika partnerländer och lämnar fältet öppet för ett eventuellt bistånd till nya länder som begär detta.

För de nio specifika partnerländerna (Senegal, Burkina Faso, Ghana, Filippinerna, Georgien, Peru, Jamaica, Colombia, Costa Rica) föreskriver det här beslutet en vidareutveckling av det samarbete som inleddes genom den första fas av stödverksamhet för vapenhandelsfördragets genomförande som finansierades via beslut 2013/768/Gusp.

När det gäller mottagarländernas möjligheter att få det stöd som begärs, bygger det här beslutet på samma beprövade verksamhet som genomförts enligt beslut 2013/768/Gusp:

— Riktade biståndsprogram som ska bistå mottagarländerna på ett anpassat och långtgående sätt för att de ska uppfylla vapenhandelsfördragets krav. Biståndet ska utvecklas i enlighet med en färdplan som ska godkännas tillsammans med mottagarländer och som ska ange åtgärdsprioriteringar, sörja för lokalt egenansvar och, där så är relevant, visa på ett engagemang för en ratificering av vapenhandelsfördraget.

— Tillfällig biståndsverksamhet som ska rikta sig till andra mottagarländer som har begränsade men mer preciserade behov. Denna tillfälliga biståndsverksamhet ska ge unionen möjlighet att på ett flexibelt och reaktivt sätt hantera framställningar om bistånd.

Med hänvisning till den utmaning som en universell tillämpning av vapenhandelsfördrag innebär innehåller detta beslut slutligen ett inslag av utåtriktad regional verksamhet som bygger på de nio specifika partnerländerna med medverkan av de mest relevanta regionala organisationerna. En annan hävstång till stöd för en universell tillämpning är utåtriktad verksamhet via den årliga konferensen för de stater som är parter i vapenhandelsfördraget.

([1]) Se beslut 2009/1012/Gusp, beslut 2010/336/Gusp, beslut 2012/711/Gusp, beslut 2013/43/Gusp, och beslut 2013/768/Gusp.

▼B

I beslutet erbjuds därför ett heltäckande urval av biståndsverksamhet och utåtriktad verksamhet som ska bidra till att bemästra utmaningarna i form av effektivt genomförande och universell tillämpning. Det bygger vidare på resultaten och de tillvaratagna erfarenheterna från den tidigare fas som finansierats via beslut 2013/768/Gusp och visar på unionens och dess medlemsstaters fortsatta och helhjärtade stöd till vapenhandelsfördraget.

2. Övergripande mål

Det centrala syftet med detta beslut är att stödja ett antal stater som ska stärka sina kontrollsystem för vapenöverföring för ett effektivt genomförande av vapenhandelsfördraget och att främja detta fördrags universella tillämpning. Unionens insatser ska särskilt ge

a) stärkt kapacitet och sakkunskap för kontroll av vapenöverföring i mottagarländerna,

b) främjande av medvetenheten och egenansvaret hos berörda intressenter, såsom behöriga regionala organisationer, nationella parlament och företrädare för civilsamhället med långsiktigt intresse av att vapenhandelsfördraget faktiskt genomförs,

c) utåtriktad verksamhet avseende andra länder i syfte att stödja en universell tillämpning och ett effektivt genomförande av vapenhandelsfördraget.

3. Beskrivning av projektverksamheten

3.1 Att stärka den expertpool som inrättats genom beslut 2013/768/Gusp

3.1.1 Projektmål

Den expertpool som inrättats genom rådets beslut 2013/768/Gusp har tillhandhållit en tydligt angiven, kompetent och tillförlitlig resurs för att på lämpligt sätt stödja biståndverksamheten. I ljuset av gjorda erfarenheter är det nu nödvändigt att poolen tillförs fler experter, mer varierad sakkunskap och andra typer av experter, t.ex. inbegripandet av icke-statliga experter, att främja dessas involvering på längre sikt i mottagarländerna samt att utveckla ett inslag av ”utbilda utbildaren” inom poolen.

3.1.2 Projektbeskrivning

Genomförandeorganen kommer att arbeta för att utvidga expertpoolen och säkerställa en bred geografisk spridning och ett brett spektrum av sakkunskap, i möjligaste mån. De bör särskilt främja deltagande av experter från länder som nyligen med framgång utvecklat nationella kontrollsystem för vapenöverföring, inklusive sådana som utvecklats i samband med att de fått internationellt bistånd. Genomförandeorganen ska med jämna mellanrum rapportera till arbetsgruppen för export av konventionella vapen om poolen, dess sammansättning och dess kapacitet att axla den arbetsbörda som genereras av den verksamhet som föreskrivs i detta beslut. När så krävs kan arbetsgruppen för export av konventionella vapen besluta om korrigerande åtgärder.

Expertpoolens samlade expertis bör omfatta hela räckvidden för det nationella kontrollsystemet för vapenöverföring (särskilt rättsliga frågor, tillståndsgivning, tull/efterlevnad, medvetenhet, lagföring/sanktioner, rapportering/öppenhet).

▼B

3.1.2.1 Experter

Genomförandeorganen kommer att säkerställa att experter rekryteras genom en rättvis och öppen process och kommer, när det gäller unionsexperter, att till fullo använda sig av den unionstjänstgöringslista över experter på utåtriktad verksamhet som distribueras och uppdateras av arbetsgruppen för export av konventionella vapen.

3.1.2.2 Expertmöten

Genomförandeorganen kommer under detta besluts giltighetstid att sammankalla fyra tvådagars expertmöten (två möten per genomförandeorgan). Dessa möten syftar särskilt till att

— nå en samsyn mellan experter om de utmaningar och insatser som rör stödverksamhet inriktad på vapenhandelsfördragets genomförande,

— när så är lämpligt ta fram gemensamt material som ska användas i samband med experternas bistånd (såsom handböcker och riktlinjer) för att säkerställa samstämmiga råd från experterna,

— bedöma delmomentet ”utbilda utbildaren” (se 3.1.2.3) och besluta om eventuella ändringar.

Två möten, bland annat det första, bör äga rum i Bryssel. De övriga två mötena kommer att äga rum där genomförandeorganen är etablerade. Upp till 40 experter kommer att bjudas in till varje möte, varvid den geografiska balansen och de behov som delmomentet ”utbilda utbildaren” ger upphov till (se 3.1.2.3) ska beaktas.

3.1.2.3 Delmomentet ”utbilda utbildaren”

Detta delmoment är avsett att fungera som ett stöd i utbildningen av ett antal experter från mottagarländerna så att de själva kan utbilda sina kollegor i ett senare skede. När så är möjligt kommer genomförandeorganen att informera om delmomentet ”utbilda utbildaren” och identifiera framtida utbildare när biståndsverksamheten inleds i mottagarländerna i enlighet med detta beslut. Dessa tjänstemän kommer sedan att registreras i expertpoolen och därefter bjudas in till de expertmöten som avses i punkt 3.1.2.2.

Delmomentet ”utbilda utbildaren” kommer att äga rum under en extra tredje dag direkt efter expertmötena, då framtida utbildare och ett lämpligt antal experter från poolen som leder utbildningen samlas.

Mellan de årliga expertmötena och de tillkommande delmomenten ”utbilda utbildaren” kommer man att uppmuntra kontakter mellan utbildningsexperter och framtida utbildare och vid behov schemalägga ytterligare utbildningstillfällen i mottagningsländerna i anslutning till den planerade biståndsverksamheten (t.ex. en halvdag för en riktad workshop (se punkt 3.2.3.1).

Upp till 15 framtida utbildare kommer att anmälas till varje tillfälle.

Det genomförandeorgan som har ansvar för expertmötet kommer vara ansvarigt för delmomentet ”utbilda utbildaren” i anslutning till mötet.

▼B

3.2 Ytterligare bistånd till länder med vilka EU har långsiktigt partnerskap

3.2.1 Länder med vilka EU har långsiktigt partnerskap

Senegal, Burkina Faso, Ghana, Filippinerna, Georgien, Peru, Jamaica, Colombia, Costa Rica.

Arbetet med dessa partnerländer kommer att handhas av följande genomförandorgan:

— Bafa: Ghana, Georgien, Peru, Jamaica, Colombia, Costa Rica

— Expertise France: Senegal, Burkina Faso, Filippinerna

3.2.2 Projektmål

Beslut 2013/768/Gusp har gjort det möjligt för unionen att inleda samarbete på grundval av en inledande färdplan med de nio partnerländer som avses i 3.2.1. Genomförandet av färdplanen – helt eller partiellt – har i sin tur blottlagt ytterligare utmaningar som behöver hanteras för att man ska kunna gå vidare mot ett mer fullständigt genomförande av vapenhandelsfördraget. Det totala antalet tillgängliga verksamheter kommer därför att anges och fördelas efter behov, intresse och mottagarländernas absorptionsförmåga.

3.2.3 Projektbeskrivning

3.2.3.1 Workshoppar i länderna

Totalt 45 tvådagars workshoppar kommer att anordnas i mottagarländerna för de nio länder med vilka EU har ett långsiktigt partnerskap, som en uppföljning av det arbete som utförts och de resultat som redan uppnåtts inom ramen för beslut 2013/768/Gusp.

3.2.3.2 Studiebesök i medlemsstater

Som ett komplement till den verksamhet som genomförs i mottagarländerna kommer upp till nio tredagars studiebesök vid behöriga myndigheter i medlemsstaterna att erbjudas regerings- och tillsynstjänstemän samt tillståndsgivande tjänstemän i de ovannämnda partnerländerna. Studiebesöket kommer att anordnas av det genomförandeorgan med ansvar för det partnerland som deltar i studiebesöket (se punkt 3.2.1).

På grund av studiebesökens höga utbildningspotential bör de huvudsakligen riktas till framtida utbildare i mottagarländerna, dvs. tjänstemän från mottagarländerna som deltar i delmomentet ”utbilda utbildaren” som avses i punkt 3.1.2.3.

3.3 Utåtriktad regional verksamhet

3.3.1 Projektmål

De fastställda nio mottagarländerna kan spela en givande roll i den utåtriktade regionala verksamheten genom att i högre grad samverka med sina nära grannländer i frågor som rör vapenöverföring och genomförandet av vapenhandelsfördraget. Detta skulle kunna uppmuntra syd–syd-samarbetet på sikt.

Detta beslut ger dem därför möjlighet att, tillsammans eller på egen hand, bjuda in upp till tre grannländer (beroende på kapacitet) till subregionala workshoppar.

▼B

3.3.2 Projektbeskrivning

Upp till tolv tvådagars workshoppar kommer att planeras som regional utåtriktad verksamhet. Såvida inget annat överenskommits med värdländerna kommer de att anordnas på följande sätt:

— Senegal, Burkina Faso, Ghana: upp till tre workshoppar för upp till tre Ecowasländer, där så är lämpligt i samarbete med Ecowas kommission, enligt ett rullande schema, såvida de tre värdländerna i fråga inte kommit överens om något annat.

— Peru, Costa Rica och Colombia: upp till tre workshoppar för upp till tre länder som omfattas av verksamheten i FN:s regionala centrum för fred, nedrustning och utveckling i Latinamerika och Västindien, där så är lämpligt i samarbete med FN:s regionala centrum för fred, nedrustning och utveckling i Latinamerika och Västindien, enligt ett rullande schema, såvida de tre värdländerna i fråga inte kommit överens om något annat.

— Filippinerna, Georgien, Jamaica: upp till två workshoppar vardera för upp till tre av deras respektive grannländer. Georgien och Filippinerna står värd för det regionala sekretariatet för kompetenscentrum på det kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära området, vilket kan underlätta synergier med projekt som rör exportkontroll samt kartläggningen av och kontakter med de inbjudna länderna.

Upp till tio tjänstemän per inbjudet grannland kommer att bjudas in.

Expertise France kommer att ha hand om workshoppar som rör Senegal, Burkina Faso, Ghana och Filippinerna, och Bafa dem som rör Peru, Costa Rica, Colombia, Georgien och Jamaica.

3.4 Färdplansbaserade biståndsprogram

3.4.1 Projektmål

Målet med de riktade biståndsprogrammen och deras färdplaner är att stärka mottagarländernas kapacitet att globalt och varaktigt uppfylla vapenhandelsfördragets krav. Färdplanen ska göra det möjligt för det nya mottagarlandet att förutsäga vilket bistånd som planeras och ska beskriva de förväntade förbättringarna i landets överföringskontrollkapacitet. Mottagarländerna kommer att vara länder som ansöker om bistånd efter att detta beslut har antagits.

3.4.2 Projektbeskrivning

Nationella biståndsprogram kommer att inrättas för upp till nio mottagarländer.

De riktade biståndsprogrammen bör utarbetas enligt följande steg:

a) En framställning om bistånd för att genomföra vapenhandelsfördraget. Denna framställning bör så långt som möjligt motiveras, och i den bör anges vilka specifika områden biståndet är avsett för. I förekommande fall bör det ansökande landet också ange sådant bistånd som tidigare mottagits eller för närvarande mottas från andra biståndsgivare (se även punkt 6 nedan) och informera om sin nationella genomförandestrategi avseende vapenhandelsfördraget.

b) På grundval av hur välmotiverad framställningen är och på grundval av kriterierna i punkt 4 ska den höga representanten, i samarbete med arbetsgruppen för export av konventionella vapen och med genomförandeorganet, besluta om det ansökande landet är berättigat till bistånd.

▼B

c) Om framställningen om bistånd mottagits positivt ska genomförandeorganet anordna ett bedömningsbesök av experter. Detta bör ske på grundval av nära kontakter mellan genomförandeorganet och det tredjeland som ansöker om bistånd och omfatta några av de mest relevanta experter som ingår i expertpoolen.

Experternas bedömningsbesök kan, där det är möjligt, förberedas genom användning av frågeformulär och insamling av befintlig information; det kommer att inbegripa en inledande bedömning av behoven och prioriteringarna i det land som ansöker om bistånd. Framför allt kommer detta att göra det möjligt att från det land som ansöker om bistånd få uppgifter om vad som krävs för ett effektivt genomförande av vapenhandelsfördraget och att jämföra dessa krav med landets befintliga resurser. Detta inledande bedömningsbesök kommer att samla alla berörda inhemska organ och intressenter, och motiverade och pålitliga lokala partner kommer att identifieras.

d) På grundval av resultaten från experternas bedömningsbesök ska genomförandeorganet utarbeta en färdplan för biståndet. Vid utarbetandet av denna färdplan ska genomförandeorganet beakta bistånd med anknytning till vapenhandelsfördraget som eventuellt har tillhandahållits av vapenhandelsfördragets frivilliga fond, FN:s fond till stöd för samarbetet för reglering av vapenhandeln eller andra organisationer (se även punkt 6 nedan). Om det land som ansöker om bistånd redan har utarbetat en nationell genomförandestrategi för vapenhandelsfördraget ska genomförandestrategin också säkerställa att färdplanen är förenlig med den nationella genomförandestrategin.

e) Utkastet till biståndsfärdplan ska översändas till mottagarlandet för godkännande av behörig myndighet. Färdplanen kommer att anpassas till mottagarlandet och fastställa prioriteringarna för biståndet.

f) Färdplanen kommer att genomföras med deltagande av relevanta experter i expertpoolen och med deltagande av andra intressenter när så är lämpligt. Genomförandeorganet kommer att ha möjlighet att delegera organisationen och/eller genomförandet av bedömningsförfarandet och utarbetandet av biståndsfärdplanen till en eller flera externa experter, när så är lämpligt. Genomförandeorganet kommer att övervaka denna process.

De olika biståndsinstrumenten kommer i synnerhet att omfatta rättslig översyn, utbildningsseminarier och workshoppar, och främja användning av webbaserade verktyg och informationskällor, såsom EU:s webbportal från partner till partner (P2P) och EU:s nyhetsbrev från partner till partner (P2P). Dessa biståndsinstrument ska väljas ut av genomförandeorganet enligt de exakta behov och prioriteringar som fastställts i samband med experternas bedömningsbesök och i enlighet med färdplanen.

3.4.3 Geografisk uppdelning av färdplanerna

Med beaktande av den verksamhet som redan har utförts i enlighet med beslut 2013/768/Gusp och den önskade uppföljningen av verksamheten kommer följande nio färdplaner att genomföras (det ansvariga genomförandeorganet anges inom parentes):

— Nord-, Central- och Västafrika: 5 (Expertise France)

— Syd- och Östafrika: 1 (Bafa)

— Sydostasien: 2 (Bafa)

— Mellanöstern och Gulfstaterna samt Centralasien: 1 (Expertise France)

▼B

I enlighet med FN:s praxis kommer det i kontrakt som ingås med genomförandeorganen att närmare anges vilka tredjeländer i de ovannämnda geografiska regionerna som har anknytning till genomförandeorganen.

3.5 Ad hoc-biståndsworkshoppar

3.5.1 Projektmål

Målet med ad hoc-biståndsworkshopparna är att stärka mottagarländernas kapacitet för kontroll av vapenöverföring så att de kan uppfylla vapenhandelsfördragets krav på ett målinriktat och relevant sätt. Denna ad hoc-biståndsverksamhet kommer att göra det möjligt för unionen att på ett flexibelt och reaktivt sätt besvara framställningar om bistånd där det anges specifika behov som rör genomförandet av vapenhandelsfördraget. Den kommer att rikta sig till antingen ett enskilt mottagarland eller ett antal mottagarländer med liknande behov.

3.5.2 Projektbeskrivning

Upp till 14 tvådagarsworkshoppar kommer att anordnas för att tillgodose målinriktade framställningar om bistånd och intresseanmälningar i syfte att utveckla ett eller flera specifika områden av ett system för vapenöverföringskontroll.

Dessa workshoppar kommer att tillhandahålla skräddarsytt bistånd och behandla den eller de specifika frågor som det eller de ansökande länderna har tagit upp. Workshopparna kommer att genomföras i mottagarländerna, och sakkunskap kommer att förmedlas av experter som ingår i expertpoolen.

Den höga representanten ska i samråd med arbetsgruppen för export av konventionella vapen besluta om hur framställningarna om bistånd ska besvaras. Den höga representantens bedömning ska särskilt vägledas av kriterierna i punkt 4, framställningens precision och det sätt på vilket man i framställningen anger den eller de frågor som berörs, med beaktande av den geografiska balansen.

3.5.3 Geografisk uppdelning av ad hoc-biståndsworkshopparna

De 14 ad hoc-biståndsworkshopparna kommer att genomföras enligt följande (det ansvariga genomförandeorganet anges inom parentes):

— Latinamerika: 3 (Bafa) och 1 (Expertise France)

— Afrika: 3 (Expertise France)

— Central- och Sydostasien: 2 (Bafa) och 1 (Expertise France)

— Östeuropa och Kaukasien: 2 (Bafa)

— Gulfstaterna och Mellanöstern: 2 (Expertise France)

I enlighet med FN:s praxis kommer det i kontrakt som ingås med genomförandeorganen att närmare anges vilka tredjeländer i de ovannämnda geografiska regionerna som har anknytning till genomförandeorganen.

3.6 Slutkonferens för länder som omfattas av biståndsverksamhet med avseende på vapenhandelsfördraget

3.6.1 Projektmål

Konferensens mål är att öka medvetenheten och egenansvaret hos berörda intressenter, såsom behöriga regionala organisationer, nationella parlament och företrädare för civilsamhället med långsiktigt intresse av att fördraget genomförs effektivt.

▼B

3.6.2 Projektbeskrivning

Projektet kommer att utgöras av en tvådagarskonferens som ska anordnas i nära anslutning till att detta beslutupphör att gälla, och eventuellt i direkt anslutning till ett möte i arbetsgruppen för export av konventionella vapen. Bafa kommer att ansvara för konferensens genomförande. Konferensen kommer att samla berörda företrädare för de nio mottagarländer med vilka EU har ett långsiktigt partnerskap (punkt 3.2.1) samt de länder som omfattas av den verksamhet som avses i punkterna 3.4 och 3.5.

Konferensen ska underlätta utbytet av erfarenheter mellan mottagarländerna och ge information om dessa länders ståndpunkt med avseende på vapenhandelsfördraget och om vapenhandelsfördragets ratificerings- och genomförandestatus och kommer att möjliggöra utbyte av relevant information med företrädare för nationella parlament, regionala organisationer och civilsamhället.

Deltagarna i konferensen bör därför inbegripa

— diplomatisk och militär personal/försvarsanställda från mottagarländerna, i synnerhet myndigheter som svarar för nationell politik med avseende på vapenhandelsfördraget,

— teknisk och brottsbekämpande personal från mottagarländerna, i synnerhet tjänstemän från tillståndsmyndigheter, tull, och brottsbekämpande organ,

— företrädare för nationella, regionala och internationella organisationer som deltar i tillhandahållandet av bistånd samt företrädare för länder som är intresserade av att tillhandahålla eller motta strategiskt bistånd för handelskontroll,

— företrädare för berörda icke-statliga organisationer, tankesmedjor, nationella parlament och industrin.

Upp till 80 personer förväntas delta i konferensen. Konferensorten och den slutliga förteckningen över inbjudna länder och organisationer kommer att fastställas av den höga representanten i samråd med arbetsgruppen för export av konventionella vapen och på grundval av ett förslag från genomförandeorganet.

3.7 Evenemang i anslutning till konferenserna för de stater som är parter i vapenhandelsfördraget

3.7.1 Projektmål

De årliga partskonferenserna ger en unik möjlighet till kontakter med berörda tjänstemän och aktörer med ansvar för frågor som rör vapenhandelsfördraget. I anslutning till dessa kommer unionen att finansiera evenemang som särskilt kommer att öka medvetenheten om unionens stödverksamhet för genomförandet, och då även öka medvetenheten hos länder som i ett senare skede kan komma att ansöka om bistånd, samt främja god praxis från i synnerhet mottagarländernas sida.

3.7.2 Projektbeskrivning

Tre evenemang kommer att äga rum under programmets löptid – ett för varje årskonferens för de stater som är parter i vapenhandelsfördaget. Expertise France kommer att ansvara för genomförandet av evenemangen. EU-medlen kan särskilt täcka reseutgifterna för upp till tre experter/tjänstemän från mottagarländerna.

▼B

4. Målgrupp för projektverksamhet som avses i punkterna 3.4 och 3.5

Målgrupp för den projektverksamhet som avses i punkterna 3.4 och 3.5 kan vara stater som ansöker om bistånd i syfte att genomföra vapenhandelsfördraget och som ska väljas ut på grundval av bland annat följande kriterier:

— Graden av politiskt och rättsligt åtagande för anslutning till fördraget samt statusen för genomförandet av internationella instrument som rör kontroll av vapenhandel och vapenöverföring och som är tillämpliga på landet i fråga.

— Sannolikheten för att biståndsverksamheten ska ge ett gott resultat.

— Bedömningen av eventuellt bistånd som redan mottagits eller som planeras inom området för kontroll av varor med dubbla användningsområden och vapenöverföring.

— Landets betydelse för den globala vapenhandeln.

— Landets betydelse för unionens säkerhetsintressen.

— Berättigande till offentligt utvecklingsbistånd.

5. Genomförandeorgan

Med tanke på den arbetsbörda som genereras av den verksamhet som föreskrivs i detta beslut är det lämpligt att ha två behöriga genomförandeorgan: Bafa and Expertise France. De kommer vid behov att samarbeta med – och/eller eller delegera till – medlemsstaternas exportkontrollorgan, relevanta regionala och internationella organisationer, tankesmedjor, forskningsinstitut och icke-statliga organisationer.

Bafa har av rådet och kommissionen utsetts som ansvarigt för genomförandet av ett antal tidigare exportkontrollrelaterade projekt. Bafa har därför förvärvat stor kunskap och sakkunskap på området. Expertise France ansvarar för EU:s P2P-projekt (partner till partner) som avser varor med dubbla användningsområden och finansieras via instrumentet som bidrar till stabilitet och fred. Dess funktion i samband med genomförandet av detta beslut kommer att bestå i att bidra till att säkerställa adekvat samordning med projekt som avser varor med dubbla användningsområden. De båda genomförandeorganen kommer därför att tillsammans ha styrkt erfarenhet, kvalifikationer och nödvändiga sakkunskap när det gäller all relevant unionsverksamhet inom vapenexportkontroll, såväl i fråga om varor med dubbla användningsområden som kontroll av vapenexport.

6. Samordning med övrig relevant biståndsverksamhet

Genomförandeorganen bör också i högsta grad ta hänsyn till vapenhandelsfördragsrelaterad verksamhet som utförs inom ramen för FN:s handlingsprogram för att förebygga, bekämpa och utrota alla former av olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen och stödsystemet för handlingsprogrammets genomförande, FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004), vapenhandelsfördragets frivilliga fond och FN:s fond till stöd för samarbetet för reglering av vapenhandeln samt bilateral biståndsverksamhet. Genomförandeorganen bör vid behov samarbeta med andra biståndsgivare för att säkerställa att det inte förekommer dubbelarbete och att det råder största möjliga samstämmighet och komplementaritet.

Projektet ska också syfta till att bland mottagarländerna öka medvetenheten om de unionsinstrument som kan stödja syd–syd-samarbetet i fråga om exportkontroller. I detta hänseende bör man genom biståndsverksamheten informera om och främja tillgängliga instrument, såsom initiativet inom ramen för EU:s kompetenscentrum på det kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära området och andra av EU:s P2P-program.

▼B

7. Unionens synlighet och tillgången till material om biståndsverksamheten

Material som producerats inom ramen för projektet ska säkerställa unionens synlighet, särskilt genom logon och den grafiska framställningen i handboken om kommunikation och synliggörande av Europeiska unionens yttre åtgärder, inbegripet logon *EU P2P export control programme*. Unionens delegationer bör medverka i evenemang i tredjeländer i syfte att stärka den politiska uppföljningen och synligheten.

Man kommer att främja EU:s webbportal från partner till partner (P2P) (https://export-control.jrc.ec.europa.eu) i samband med biståndsverksamhet med koppling till vapenhandelsfördraget enligt detta beslut. Genomförandeorganen bör därför i samband med den biståndsverksamhet som de genomför informera om webbportalen och uppmuntra till sökning i och användning av portalens tekniska resurser. Genomförandeorganen bör vid främjandet av webbportalen sörja för unionens synlighet. Man bör vidare främja verksamheten genom EU:s nyhetsbrev från partner till partner (P2P).

8. Konsekvensbedömning

Konsekvenserna av de verksamheter som anges i detta beslut bör bedömas tekniskt när de har slutförts. På grundval av informationen och rapporterna från genomförandeorganen kommer konsekvensbedömningen att göras av den höga representanten i samarbete med arbetsgruppen för export av konventionella vapen och i förekommande fall unionens delegationer i mottagarländerna samt andra berörda aktörer.

När det gäller länder som har utnyttjat ett riktat biståndsprogram bör man i konsekvensbedömningen särskilt uppmärksamma hur många mottagarländer som har ratificerat vapenhandelsfördraget och utvecklingen av deras kapacitet att kontrollera vapenöverföring. Denna bedömning av mottagarländernas kapacitet att kontrollera vapenöverföring bör särskilt omfatta utarbetandet och utfärdandet av relevanta nationella förordningar, uppfyllandet av skyldigheterna enligt fördraget att rapportera om vapenexport och vapenimport samt bemyndigandet av ett behörigt organ som ansvarar för vapenöverföringskontroll.

9. Rapportering

Genomförandeorganen kommer att utarbeta regelbundna rapporter, bland annat efter slutförandet av varje verksamhet. Rapporterna bör överlämnas till den höga representanten senast sex veckor efter det att verksamheten i fråga har slutförts.